

Posudek bakalářské práce (z pohledu oponenta)

téma: **Integrace hendikepovaných lidí do pracovního života**

autor: **Ladislav Zeman**

vedoucí: **PhDr. Hana Synková, Ph.D.**

Bakalářská práce Ladislava Zemana hledá odpovědi na dvě výzkumné otázky týkající se sociální rehabilitace, na obě otázky v závěru podloženě odpovídá. Práce je postavena na vlastním výzkumu a je vhodně propojená s prostudovanou, relevantní literaturou.

Na této bakalářské práci chci vyzdvihnout především vhodně volené téma, k němuž měl student osobní vztah. Dále chci zdůraznit autorovu pečlivou práci s literaturou, v tomto směru je práce z mého pohledu naprosto zdařilá: důsledně promyšlená, s nadprůměrnou až výbornou prací s citacemi. Současně považuji za velmi pozitivní, jak student otevřeně přemýšlí – o svém vlastním vztahu k tématu, o vztazích mezi klienty navzájem i jejich vztazích se sociálními pracovníky. Je patrná jeho snaha hledat ideální polohu výzkumníka, který nepřestává být člověkem a je otevřený tomu užít humor, je-li ho třeba (škoda jen, že tyto zmínky nejsou konkrétnější, jsou jen v náznacích). Přesto je práce v mnoha ohledech příkladná.

Naopak slabinou práce je pro mne nepřehlednost v popisovaném výzkumu. I kapitola 2.3 Informátoři mi neobjasňuje, kdo jsou konkrétní osoby skrývající se pod náhodnými písmeny – a to především informant V., který nikdy nevyužil sociální rehabilitace. Není náhodou v kapitole 2.3. opomenut? A dále, celkově by přehlednosti prospělo, kdyby byl v této kapitole student sdělnější. Jak vlastně výzkum s osobami s postižením probíhal, kde, za jakých okolností (jak informátory student přizval k výzkumu, zda o výzkumu věděli, udělili mu informovaný souhlas, popř. jak se s touto otázkou etiky výzkumu vyrovnal), atd.?

Dozvíme se zde prakticky pouze to, že rozhovor mu poskytlo 8 osob s postižením, z nich s pěti rozhovory mohl dále pracovat, a dva rozhovory že byly uskutečněny se sociálními pracovníky. Takto to vypadá, že možná student provedl malou anketu a náhodou se mu podařilo získat pět vyhovujících odpovědí. To si ale nemyslím, jen tím chci naznačit, že Ladislav Zeman nevyužil z mého pohledu bohatství svého výzkumu tak, jak by si to jeho úsilí v terénu zasloužovalo. U osob s postižením se dopředu nedozvídáme, jak byly postiženy – to se dozvíme až v průběhu práce, a to nepřehledně a spíš jen náhodou, když autor potřebuje něco dovysvětlit, tedy pravděpodobně se nedozvídáme o všech informantech, s nimiž byl autor BP v kontaktu a jež k výzkumu přizval. Také nevím, jak bylo pracováno s rozhovory se sociálními pracovníky – zda jsou v práci nějak označováni a jsou-li vůbec citováni.

Vedle tohoto závažnějšího nedostatku je práci třeba vytknout i formální nedostatky – přebývající či chybějící písmena či slova (s četností hádám jedna chyba na jednu stranu). V literatuře chybí Kaufmann 2010 (odkaz na něj viz s. 23). Celkově je však práce velice zajímavá, správně strukturovaná a vyhovuje formálním požadavkům. Student ukázal, že je schopen zvolit téma, naplánovat a realizovat výzkum, teoreticky jej ukotvit a podat o něm zprávu. Práce může být navíc přínosná a v jistém smyslu ukázková i pro další studenty.

Závěr: Předloženou BP doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnotit mezi stupni **B-C** (v závislosti na průběhu obhajoby).

Mgr. Lada Viková

V Pardubicích dne 7. 8. 2019